

6.9.2011

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: **Petiția nr. 1136/2009 adresată de Ecaterina și Alexandru Stirbu, de cetățenie română, respectiv moldoveană, privind refuzul autorităților italiene de a îi acorda lui Alexandru Stirbu un permis de ședere în conformitate cu Directiva 2004/38/CE**

1. Rezumatul petiției

Ecaterina Stirbu deține atât cetățenie română, cât și moldoveană, în timp ce soțul său din 2004 deține doar cetățenie moldoveană. Cei doi au venit în Italia în 2005, ea cu o viză de muncă, iar el cu o viză de turist eliberată de către Polonia, depășind termenul acesteia și rămânând ilegal în Italia. Odată cu intrarea României în UE în 2007, aceștia au solicitat reglementarea statutului lor conform Directivei 2004/38/CE. Autoritățile italiene refuză să îi elibereze un permis de ședere pe motiv că anterior a locuit ilegal în această țară.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 25 noiembrie 2009. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 22 aprilie 2010

Autoritățile italiene refuză să-i emită soțului moldovean al petiționarei, de naționalitate română, un permis de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii, pe motiv că a intrat în Italia în mod ilegal în 2005.

În temeiul legislației Uniunii, membrii familiei unui cetățean al Uniunii care sunt resortisanți ai unei țări terțe pot solicita un permis de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE, statul membru

gazdă solicită doar prezentarea unui pașaport valabil, a unui document care să ateste existența unei relații de familie și a certificatului de înregistrare sau, în absența unui sistem de înregistrare, a oricărei alte dovezi de rezidență în statul membru gazdă a cetățeanului Uniunii pe care îl însoțesc sau căruia i se alătură. Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE prevede că permisul de ședere pentru acești resortisanți ai unei țări terțe se eliberează în maximum șase luni de la data prezentării cererii.

Hotărârea Curții de Justiție în cauza C-127/08, Metock, din 25 iulie 2008, a confirmat că articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că resortisantul unei țări terțe, soț al unui cetățean al Uniunii care locuiește într-un stat membru a cărui cetățenie nu o deține, care însoțește sau se alătură acestui cetățean al Uniunii, beneficiază de dispozițiile directivei menționate, oricare ar fi locul și data căsătoriei lor, precum și oricare ar fi modul în care acest resortisant al unei țări terțe a intrat în statul membru gazdă.

Comisia va contacta autoritățile italiene în scurt timp pentru a solicita observațiile acestora cu privire la această chestiune.

4. Răspunsul Comisiei, primit la 11 februarie 2011

Comisia a discutat această problemă cu autoritățile italiene în cadrul convorbirilor bilaterale referitoare la transpunerea Directivei 2004/38/CE, deoarece consideră că transpunerea articolului 10 făcută de Italia nu este corectă.

În temeiul legislației Uniunii, membrii familiei unui cetățean al Uniunii care sunt resortisanți ai unei țări terțe pot solicita un permis de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii în conformitate cu articolele 7.2, 9 și 10 din Directiva 2004/38/CE. Statul membru gazdă solicită doar prezentarea unui pașaport valabil, a unui document care să certifice existența unei relații de familie și a certificatului de înregistrare sau, în absența unui sistem de înregistrare, a oricărei alte dovezi de rezidență în statul membru gazdă a cetățeanului Uniunii pe care îl însoțesc sau căruia i se alătură. Cu toate acestea, legislația italiană prevede că pentru emiterea unui permis de ședere pentru un membru dintr-o țară terță al familiei unui cetățean UE, trebuie furnizată o viză de intrare, atunci când se cere acest lucru.

La 5 noiembrie 2010, autoritățile italiene au notificat Comisia privind un proiect de lege care rezolvă această problemă, transpunând în mod corect articolul 10 din Directiva 2004/38/CE. Comisia se așteaptă ca autoritățile italiene să adopte respectivul proiect de lege la începutul lui 2011.

5. Răspuns suplimentar din partea Comisiei (REV II), primit la 6 septembrie 2011

La 2 august 2011, Parlamentul italian a adoptat legea nr. 129 care rezolvă această problemă, transpunând în mod corect articolul 10 din Directiva 2004/38/CE.